

Eerst werd de schrijver der brochure schier als een onnoozele weetniet voorgesteld en dienovereenkomstig zijn geschrift onbeduidend gemaakt.

Daarna werd hij echter voorgesteld als een „officier”, die de „manschappen” tegen den „veldheer” opzet, en die daarom onder de „krijgstucht” valt.

Daarbij werd echter vooruit reeds in uitzicht gesteld het afschuwelijkste vonnis van „ontoerekenbaarheid.”

De *Rotterdammer* neemt een loopje met deze handeling van *de Standaard*, en betitelt dit alles als „kostelijke guitigheid.”

Dit is echter een ernstige qualificatie.

Het geval is in-droevig.

Een ernstig man, een Christen, die voor ons Christenvolk en voor waarheid en gerechtigheid opkomt, heeft recht van spreken, en heeft recht op een ernstig antwoord.

Ja, het komt hier op „voelhorens” aan.

Met een onnoozele vermaakt een man zich niet of misbruikt hem niet voor vermaak van anderen.

Of er een dergelijke organisatie bestaat van een „leger” met „manschappen” en „officieren” en een „veldheer” en zoo voort, — laten we nu daar.

Maar wie voor den krijgsraad behoort te komen, die heeft dan ook *recht* op een vonnis van zulk een raad.

Men geve Ds. Koffijberg die eer!

Maar dan komen er nog meer voor den krijgsraad.

En dan gebeurt er nog meer.

Waarom wordt het door alle vooraanstaande mannen niet overluid uitgesproken, wat gedurig van mond tot mond gaat onder zeer velen, die met onze beginselen en met het leven van ons Christenvolk ernst maken, — dat onze toestand in vele opzichten *in-droevig* is?
